

NOTAT

Task Force – en arbejdsmodel og form målrettet særligt udsatte børnefamilier.

Formålet med Taskforcen er at understøtte udsatte familier igennem et koordineret samarbejde imellem de forskellige "forvaltninger", "udfører" og andre relevante aktører omkring familiens samlede situation.

Målet er, at familien oplever en større sammenhæng i deres hverdag, økonomi, og familieliv, og at de bringes i en position, hvor de er selvstændige og uafhængige af støtte. Særligt for børnene gælder det, at de oplever stabilitet og struktur – for eksempel i form af en stabil og tryk tilknytning til daginstitution eller skole, og for forældrene, at de opnår en større tilknytning til arbejdsmarkedet.

Metode: Igennem prøveperioden fra slutningen af 2016 og frem til sommeren 2017 har Taskforcen brugt dialog og relationsdannelse som metode i forhold til selve arbejdet med familierne. Sideløbende har der været faglig sparring, sagsdrøftelser og planlægning af Taskforcens mødeaktivitet. Taskforcen har afholdt nævnte møder hver 2. torsdag og tilsvarende har der været afsat tid til møder med familierne.

Fremgangsmåde: Familierne er blevet tilbudt at indgå i samarbejde med Jobcenteret og Afdeling for Børn og Unge, således at fokus kunne rettes på familiens aktuelle behov. Det vil sige, at der er taget udgangspunkt i, hvad der gav mening for familien selv – både som helhed og som individ. Forældre til små børn er for eksempel blevet spurgt, hvilke håb og drømme, de har for familien, for deres børn og for dem selv. Børn af en vis alder er tilsvarende blevet spurgt om, hvad de allerhelst ville, hvis alt var muligt.

Fleksibel myndighed: Taskforcen har i sit arbejde med familierne også taget udgangspunkt i et princip om fleksibel myndighed. Det vil sige, at den faglige sparring og dialog imellem de respektive "forvaltninger" har betydet, at familierne møder en "samlet" myndighed, at de oplever, at deres forløb koordineres og at de selv er primus motor i at lægge en samlet plan for deres familie. De positive effekter af denne fleksible myndighed ses i, at hver enkelt sagsbehandler i for eksempel Jobcenter eller Børn & Unge har det samme udgangspunkt for at fortsætte sagsbehandlingen sideløbende med Taskforcens arbejde; de får samme oplysninger af og om familien på samme tid, og familien oplever, at de så at sige ikke løber spidsrod imellem "forvaltningerne" for at genfortælle deres livshistorie og aktuelle situation igen og igen. Igennem dialogen med familierne er det blevet belyst, hvilke problematikker, der aktuelt er de største barrierer for, at familien kan klare sig uafhængigt af støtte. Efterfølgende er der ud fra familiens ønsker og igennem sagsdrøftelser i Taskforcen blevet defineret to-tre fokuspunkter for familien, og det er blevet koordineret, hvilke oplysninger der allerede fremgår af de sager, der ligger ved de respektive "forvaltninger". Dette er vigtigt i forhold til familiernes motivation for at åbne op for deres fortælling. Helt konkret vil det sige, at når der for eksempel påbegyndes en børnefaglig undersøgelse, da vil de samme oplysninger

ofte være relevante i forhold til at tilrettelægge en eventuel beskæftigelsesindsats. Der bliver med andre ord lagt én fælles plan for familien. Således bliver der taget højde for, at familiernes fortælling ikke ændres uanset, hvor eller hvem de fortæller den til, og familierne oplever at den tid og de ressourcer, der bliver brugt i deres forløb, bruges effektivt og målrettet. Effektiviteten og den målrettede indsats er samtidigt i høj grad afhængig af den tætte sagssparring, der er i Taskforcens møder og i den videns- og erfaringsdeling, der ligger i selve mødet imellem "forvaltningerne".

Erfaringer: Erfaringer viser, at det med tæt opfølgning, mange og lange samtaler samt fleksibiliteten i myndighedsrollen lykkes at skabe konstruktive relationer med sårbare forældre og børn. Det er særligt igennem samtalerne med forældre, at de igennem forløbet viser mere og mere tillid til for eksempel sagsbehandler.

Fællesnævneren for flere praksiseksempler fra arbejdet er, at Taskforcen har givet familierne en rimelig mængde tid, ro og vejledning på deres præmisser. Det er sket ud fra deres ønsker for en selvstændig fremtid samtidigt med, at de lovgivningsmæssige rammer er overholdt. Tidsfaktoren har betydet, at familierne på egen hånd begynder en form for erkendelsesproces, hvor relationerne imellem dem og Taskforcens medarbejdere har spillet en afgørende rolle. Erfaringen er, at den tætte relation (både imellem familie og "forvaltning" og imellem "forvaltningerne") omvendt også spiller en afgørende rolle for, om erkendelsesprocessen fortsat har en effekt på familierne eller om processen går i stå.

Den fremtidige Task Force:

Den fremtidige Task Force skal danne rammen om en fælles tværfagligt model/arbejdsgang, hvor de sager der indgår i henholdsvis Center for Børn og Familie og Jobcentret, visiteres via Task Force enheden. Målet er, at alle sager, der har både børne- og voksensagsbehandler, behandles ud fra princippet om at koordinere fælles mål i en helhedsorienteret plan.

Udgangspunktet er, at der ved begyndelsen af en børne sag bliver skabt et tværfagligt samarbejde og inddragelse af relevante centre og virksomheder i kommunen. At de oplysninger der tilgås kommunen samlet kan danne grundlaget for en koordineret plan for familien – både børn og voksne.

Formålet er, at familierne oplever sig mødt af en koordinerende indsats og plan, hvor der er skabt sammenhæng i målene, således at de får mulighed for at leve op til de krav om forandring, der skal til for at løse den samlede familiens problemer. Dette skal ske ved, at der i alle sager afholdes netværksmøder.

Den nuværende Task Force gruppe, der repræsenterer Center for Børn og Familie, Jobcentret ved både Ungehuset og Kalundborgvej samt psykiatrien fortsætter som visitationsgruppe. Anbefalingen er, at visitationsgruppen samles hver 2. torsdag 2 – 3 timer, og at sagsbehandlere fra de respektive centre bringer relevante sager frem. Ved visitationen bliver der mulighed for at drøfte sagerne og at blive "koblet op" med sagsbehandlere og øvrige relevante samarbejdspartnere i et fælles team omkring familierne.

Det nuværende resultatet med Task Force arbejdet er, at der er opnået et bedre tværfagligt samarbejde og koordinering i de sager, der har været arbejdet med efter metoden. Ligeledes er der for

familierne skabet en langt større sammenhæng i indsatserne og dermed mere kvalificeret hjælp for den samlede familie.